

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/252/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1217206289
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vičková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1217206289.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vičkovej a členov senátu JUDr. Ondreja Krajča a JUDr. Moniky Holickéj, v právnej veci žalobcu: H. Š., F.. XX.XX.XXXX, T. P. XX, T., proti žalovaným: X/ R. Š., F.. XX.XX.XXXX, T. H. U. XX, T., X/ I. S., F.. XX.XX.XXXX, T. P. XX, T., o určenie vlastníctva k časti nehnuteľnosti, na odvolanie žalovaného 1/ proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 28. februára 2018, č.k. 26C/12/2017-62, v znení opravného uznesenia zo dňa 19. apríla 2018, č.k. 26C/12/2017-73, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **p o t v r d z u j e** .
Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému 1/ nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 28. februára 2018, č.k. 26C/12/2017-62, v znení opravného uznesenia zo dňa 19. apríla 2018, č.k. 26C/12/2017-73, súd prvej inštancie určil, že žalobca H. Š.I., P. XX, T., F.. XX.XX.XXXX je vlastníkom spoluvlastníckeho podielu 1/10 darovaného R. Š., P. XX, XX XXX T., F.. XX.XX.XXXX, k nehnuteľnosti zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, vedenej Okresným úradom Bratislava, katastrálny odbor, stavbe rodinného domu súpisné číslo XXXX, H. na H.. Č.. XXXX, P.A. Ú. H. T., Z. E.. Č.. T. - H. T., okres Bratislava II (I. časť výroku), ďalej určil, že žalobca H. Š.Ö., P. XX, T., F.. XX.XX.XXXX je vlastníkom spoluvlastníckeho podielu 1/10 darovaného I.O. S., P. XX, XX XXX T., F.. XX.XX.XXXX k nehnuteľnosti zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, vedenej Okresným úradom Bratislava, katastrálny odbor, stavbe rodinného domu súpisné číslo XXXX, H. na H.. Č.. XXXX, P.A. Ú. H. T., Z. E.. Č.. T. - H. T., okres Bratislava II (II. časť výroku), žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania voči žalovanému 1/ v plnom rozsahu (III. časť výroku) a žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania voči žalovanej 2/ v plnom rozsahu (IV. časť výroku). Skutkové zistenia nadobudnuté vykonaným dokazovaním po právnej stránke posúdil podľa § 628 ods. 1, 2 a § 630 Občianskeho zákonníka a dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že žalobca bol podielovým spoluvlastníkom nehnuteľnosti zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, a to stavby rodinného domu súpisné číslo XXXX, postavennej na parc. č. XXXX, P.A. Ú. H. T., Z. E.. Č.. T. - H. T., okres Bratislava II. Žalobca tento spoluvlastnícky podiel daroval žalovanému 1/, žalovanej 2/, ako aj M. Š.W., R. J. a T. M. a títo nadobudli spoluvlastnícke právo k predmetnej nehnuteľnosti každý v podiele 1/10. Žalobca sa vrátenia daru domáhal výzvami zo dňa 20.06.2016. V týchto výzvach požiadal žalovaného 1/ a žalovanú 2/ o vrátenie daru z dôvodu, že títo sa k nemu a členom jeho rodiny správajú tak, že tým hrubo porušovali dobré mravy. Vo všeobecnosti poukázal na to, že Občiansky zákonník, a ani iný právny predpis nedefinuje pojem dobré mravy. Napriek tomu je nimi možné rozumieť súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré v historickom vývoji osvedčujú istú nemennosť, vystihujú podstatné historické tendencie, sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu noriem základných. K naplneniu skutkovej podstaty pre vrátenie daru smeruje len také závažné konanie obdarovaného voči darcovi alebo členom jeho

rodiny, ktoré z hľadiska svojho rozsahu a intenzity nevzbudzuje žiadne pochybnosti o jeho kolízii s dobrými mravmi. Predpokladom úspešného uplatnenia práva darcu taktiež nie je akékoľvek nevhodné správanie obdarovaného, ale také chovanie, ktoré s ohľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu možno kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Obvykle ide o porušenie značnej intenzity, alebo o porušovanie sústavné a to či už fyzickým násilím, hrubými urážkami, neposkytnutím potrebnej pomoci a podobne. K platnosti právneho úkonu darcu smerujúceho k vráteniu daru z hľadiska jeho určitosti je nevyhnutné, aby v ňom boli uvedené konkrétne skutočnosti, v ktorých darca vidí hrubé porušenie dobrých mravov voči nemu, alebo členom jeho rodiny. V prípade, že právny úkon je obsiahnutý v žalobe, nastávajú účinky okamihom, kedy bola žaloba doručená obdarovanému. Občiansky zákonník nestanovuje žiadne náležitosti výzvy k vráteniu daru ani jej obsah. Výzvu na vrátenie daru je nutné posudzovať z hľadiska všeobecných náležitostí právneho úkonu, ako prejavu vôle, podľa § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka. Konštatoval, že žalobca vo vzťahu k žalovanému v 1. rade uviedol, že tento sa voči žalobcovi dopustil úmyselného trestného činu, keď ho ohrozoval loveckým nožom, vulgárne mu nadával a vyhrážal sa mu smrťou, čo preukázal aj listinnými dôkazmi - lekáorskými správami a najmä právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 17.04.2016, sp. zn. OT/153/2016, ktorým bol žalovaný 1/ odsúdený za spáchanie trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 a 2 písm. a) Trestného zákona a s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, pričom tento trestného činu sa žalovaný dopustil práve voči žalobcovi. Uviedol, že spáchanie úmyselného trestného činu obdarovaného voči darcovi je nutné považovať za správanie hrubo porušujúce dobré mravy, ktoré oprávňuje darcu domáhať sa vrátenia daru. Konštatoval tiež, že rovnako tak žalobca vymedzil dostatočne konkrétnym spôsobom správanie žalovanej, ktoré považuje za hrubé porušenie dobrých mravov a to nielen v žalobe ale už v samotnej výzve na vrátenie daru, teda v úkone, ktorým sa vrátenia daru v zmysle § 630 Občianskeho zákonníka domáhal, keď žalobca uviedol, že žalovaná, ako aj jej rodinní príslušníci žalobcu sústavne slovné urážali a dokonca ho aj vykázali z predmetnej nehnuteľnosti, ktorej je žalobca aj naďalej spoluvlastníkom. Poukázal na to, že uvedené správanie žalovanej 2/ je opäť potrebné považovať za správanie v hrubom rozpore s dobrými mravmi. Uviedol, že úkon, ktorým sa darca domáha vrátenia daru zo strany obdarovaného v zmysle § 630 Občianskeho zákonníka, je potrebné považovať za zvláštny prípad odstúpenia od zmluvy. Právny vzťah sa ruší od počiatku a účastníci darovacej zmluvy sú si povinní vrátiť všetko, čo na základe darovania získali, respektíve čo získal obdarovaný a prípadný rozsudok, ktorým sa darca domáha určenia, že je vlastníkom predmetu darovania má iba povahu deklaratórnu a nie konštitutívnu. Samotným doručením výzvy na vrátenie predmetu darovania tak dochádza k obnoveniu stavu pred uzatvorením darovacej zmluvy. Ustanovenie § 628 Občianskeho zákonníka nevyklučuje pluralitu subjektov vystupujúcich v darovacej zmluve na strane obdarovaných, pričom v takomto prípade sa môže žalobca domáhať vrátenia daru iba voči tým obdarovaným, ktorý sa voči nemu správali spôsobom hrubo porušujúcim dobré mravy. V takomto prípade dochádza k zrušeniu darovacej zmluvy iba voči týmto obdarovaným, pričom voči ostatným obdarovaným zostávajú účinky darovacej zmluvy zachované. Konštatoval, že vzhľadom na to, že v konaní bolo preukázané, že žalovaní 1/ a 2/ sa správali voči obdarovanému a v prípade žalovanej 2/ aj voči členom jeho rodiny spôsobom hrubo porušujúcim dobré mravy, pričom žalobca ich požiadal o vrátenie daru, už samotným doručením výzvy žalovaným došlo k obnoveniu vlastníckeho práva žalobcu k ich spoluvlastníckym podielom, a preto rozhodol tak, že určil že žalobca je vlastníkom spoluvlastníckych podielov, ktoré boli darované žalovaným 1/ a 2/. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný 1/ v zákonom stanovenej lehote, domáhajúc sa vrátenia veci súdu prvej inštancie na doplnenie dokazovania. Ako dôvody uviedol, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.), v konaní ho nevypočul, nepreveril dostatočne skutočnosti, ktorými v odôvodnení argumentuje, ďalej, že nebral na vedomie skutočnosť, že k prepisu nehnuteľnosti došlo dobrovoľne bez nátlaku v roku 2009 na základe žiadosti ich otca na jeho smrteľnej posteli, tiež to, že uvedený trestný rozkaz nemá nič spoločné s predmetným darom, jednalo sa o skratové konanie jeho osoby, za čo prijal bez výhrad trest, ako aj to, že súd prvej inštancie v odôvodnení vôbec neriešil procesnú stránku veci ohľadne doručenia jeho písomností a nevysporiadal sa s jeho postavením v samotnom konaní.

3. Žalobca sa vo svojom vyjadrení k odvolaniu namietal žalovaným 1/ uvedené odvolacie dôvody, ktoré podľa neho nemajú s právnou stránkou a odvolacími zákonnými dôvodmi nič spoločné. Poukázal na to, že žalobca neuviedol v akom rozsahu rozsudok napáda, ani to, v čom podľa jeho názoru súd pochybil. Navrhol potvrdiť napadnutý rozsudok, s ktorým sa stotožňuje v celom rozsahu.

4. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti a v medziach uplatňovaných odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez

nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

5. Z obsahu odvolania žalovaného 1/ (§ 124 ods. 1 C.s.p.) možno ustáliť, že bolo podané v súlade s § 359 C.s.p. voči tej časti rozsudku, ktorým bolo žalobe žalobcu proti žalovanému 1/ vyhovené, t.j. voči výrokom I. a III. rozsudku a že žalovaný 1/ vytýka súdu prvej inštancie nedostatočne zistený skutkový stav z dôvodu, že ho nevypočul, resp. nedostatočne preveril skutočnosti, ktorými argumentuje (§ 365 ods. 1 písm. e/ C.s.p.), že dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam tým, že nechal do úvahy určité skutočnosti (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a že sa dopustil procesných pochybení v súvislosti s doručovaním písomností (§ 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.). Rozsah ako aj odvolacie dôvody žalovaný 1/ vymedzil do tej miery, že jeho odvolanie je dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu napadnutého rozsudku v odvolacom konaní z hľadiska správnosti zaujatých skutkových záverov a zákonnosti konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozhodnutia.

6. V preskúmvanej veci sa súd prvej inštancie dôsledne zaoberal posúdením dôvodnosti žaloby; ktorou sa žalobca domáhal určenia, že z titulu vrátenia daru je vlastníkom časti nehnuteľnosti, ktorú daroval žalovanému 1/; z hľadiska všetkých relevantných prostriedkov procesného útoku, ktorými žalobca preukazoval opodstatnenosť svojej žaloby a prostriedkov procesnej obrany, ktorými sa žalovaný 1/ bránil proti uplatňovanému nároku, správne zameral svoje dokazovanie na zisťovanie všetkých podstatných skutočností, ktoré boli významné z hľadiska hmotnoprávneho posúdenia danej veci; skúmal splnenie podmienok pre účinné uplatnenie vrátenia daru a či na jeho základe došlo k obnoveniu (opätovnému nadobudnutiu) vlastníckeho práva žalobcu k príslušnej časti nehnuteľnosti; jeho skutkové zistenia majú oporu vo vykonanom dokazovaní, keď vzal do úvahy všetky rozhodujúce skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, z prednesov sporových strán a z obsahu spisu vyplynuli najavo, následne tieto v súlade so zásadou voľného hodnotenie dôkazov (čl. 15 C.s.p. v spojení s § 191 C.s.p.) vyhodnotil a dospel tak k správnym skutkovým záverom, z ktorých vyvodil aj správne právne závery; keď na vec aplikoval zodpovedajúce ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 628 ods. 1, 2 a § 630), ktoré aj správne vyložil s ohľadom na konštantnú judikatúru i aktuálne ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít a svoje závery, pre ktoré žalobe (v napadnutej časti) vyhovel; z dôvodu preukázania zákonných predpokladov pre opätovné nadobudnutie vlastníckeho práva žalobcu k príslušnej časti nehnuteľnosti po riadnom (úspešnom) uplatnení jeho práva na vrátenie daru voči žalovanému 1/; aj náležite v súlade s požiadavkami vyplývajúcimi z § 220 ods. 2 C.s.p. odôvodnil, keď svoj myšlienkový postup dôkladne vysvetlil, a to nielen s poukazom na rozhodujúce skutočnosti zistené výsledkami vykonaného dokazovania, ale tiež s poukazom na prijaté právne závery, dôkladne sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi a dôkaznými návrhmi sporových strán a dôsledne posúdil opodstatnenosť všetkých právne a skutkovo relevantných námietok strán sporu súvisiacich s predmetom konania. Odvolanie žalovaného 1/ nie je; z hľadiska ním uplatňovaných odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. b/, e/, f/, C.s.p.) a ich obsahového vymedzenia; spôsobilé spochybníť správnosť záverov súdu prvej inštancie.

V odvolacom konaní žalovaným neboli uplatnené žiadne novoty (§ 366 C.s.p.; nové rozhodujúce skutkové tvrdenia a dôkazy ako prostriedky procesnej obrany), ktoré by boli spôsobilé prívodiť zmenu skutkového stavu ustáleného súdom prvej inštancie alebo spochybníť správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie.

7. Žalovaný 1/ vo svojom odvolaní neuviedol žiadne podstatné námietky a argumenty, s ktorými by sa súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal. Súd prvej inštancie podrobne poukázal na všetky podstatné skutočnosti vyplývajúce z vykonaného dokazovania objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia, a preto jeho rozhodnutie možno považovať v tomto ohľade za presvedčivé. So zreteľom na uvedené odvolací súd považuje skutkové a právne závery súdu prvej inštancie za správne a v celom rozsahu sa preto stotožňuje s dôvodmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, ktoré viedli súd prvej inštancie k týmto záverom, tieto si osvojuje v celom rozsahu a v podrobnostiach na ne odkazuje. S poukazom na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil, rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p.

8. V sporoch o vrátenie daru je taktiež potrebné rozlišovať medzi porušením právnej povinnosti, t.j. povinnosti vyplývajúcej zo zmluvy, zo zákona alebo z inej právnej skutočnosti, a správaním hrubo porušujúcim dobré mravy, pod ktorým možno rozumieť pravidlá morálneho charakteru všeobecne platné v demokratickej spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť, tolerancia a vzájomné rešpektovanie. Z uvedeného vyplýva, že účelom ustanovenia § 630 Občianskeho zákonníka nie je postihnúť porušenie právnych povinností, ktorých splnenia, resp.

nárokov zo zodpovednosti za ich nesplnenie, sa možno domáhať inými prostriedkami právnej ochrany, ale umožniť vyodenie zodpovednosti za porušenie morálnych pravidiel správania, ako súhrnu určitých etických a kultúrnych noriem v spoločnosti všeobecne uznávaných. Vrátanie daru je preto určitou sankciou obdarovaného za jeho správanie sa voči darcovi spôsobom hrubo porušujúcim tieto morálne pravidlá.

9. Podľa ustálenej súdnej praxe, k zániku darovacieho vzťahu dochádza na základe dvoch po sebe nasledujúcich právnych skutočnostiach, a to hrubého porušenia dobrých mravov správaním sa obdarovaného voči darcovi alebo členom jeho rodiny a jednostranného právneho úkonu darcu adresovaného obdarovanému. Dobré mravy (boni mores) patria k zásadám subjektívneho práva a bývajú používané ako kritérium obmedzujúce subjektívne práva v ich obsahu alebo obmedzujúce výkon subjektívnych práv. Dobré mravy, hoci sú zákonným pojmom, a teda majú normotvornú funkciu, nie sú však zákonom definované. Ich obsah spočíva vo všeobecne platných normách morálky, pri ktorých je daný všeobecný záujem ich rešpektovania. Nie každé negatívne správanie sa obdarovaného voči darcovi zakladá právo na vrátenie daru. Predpokladom vrátenia daru je len také negatívne správanie sa obdarovaného, ktoré vzhľadom na všetky významné okolnosti konkrétneho prípadu možno hodnotiť ako hrubé porušenie dobrých mravov. Môže ísť o porušenie dosahujúce značnú intenzitu alebo o porušovanie sústavné, ktoré svojím trvaním, priebehom, váhou a pôsobením nadobudlo povahu hrubého porušenia, preto akékoľvek nevhodné správanie sa obdarovaného, prostá nevďačnosť a ani menej závažné porušenie dobrých mravov, nezakladá darcovi právo domáhať sa vrátenia daru. Zároveň sa musí toto negatívne správanie prejavovať objektívne, nepostačuje iba subjektívny pocit a úsudok darcu.

10. Odvolací súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania zhodne so súdom prvej inštancie posúdil konanie žalovaného 1/; ktorý po darovaní predmetnej časti nehnuteľnosti spáchal úmyselný trestný čin nebezpečného vyhrážania sa priamo voči žalobcovi ako darcovi (vychádzajúc aj z okolností podľa predloženého trestného rozkazu); ako správanie sa hrubo porušujúceho dobré mravy. Vychádzajúc z uvedeného súd prvej inštancie dospel k správne právnemu záveru, že žalobcovi vznikol voči žalovanému 1/ nárok na vrátenie daru a že jeho žalobe o určenie vlastníctva k spoluvlastníckemu podielu na nehnuteľnosti je potrebné vyhovieť vzhľadom na to, že momentom doručenia výzvy na vrátenie daru žalovanému 1/ došlo k obnoveniu vlastníckeho práva žalobcu k spornej časti nehnuteľnosti. Tvrdenia žalovaného 1/ v odvolaní, že predložený trestný rozkaz nemá nič spoločné s darom od žalobcu a za svoje konanie prijal bez výhrad trest, nemohli spochybniť skutkové závery súdu prvej inštancie a žalovaný 1/ nimi (skôr) verifikoval rozhodujúce skutočnosti tvoriace podklad pre prijatie právneho záveru. Skutočnosť, že sporná časť nehnuteľnosti bola žalovanému 1/ darovaná dobrovoľne, pri posúdení danej veci nemá význam.

11. Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, akú výpovednú, resp. dôkaznú hodnotu má súd tomu ktorému vykonávanému dôkazu priradiť, keďže pri hodnotení dôkazov je súd zásadne slobodný. V hodnotiacej činnosti je súd obmedzený iba vnútorným presvedčením a hodnotiaci záver je povinný stručne a jasne odôvodniť tak, ako to vyplýva z ust. § 220 ods. 2 C.s.p. Súd prvej inštancie takýmto spôsobom postupoval, dôsledne vysvetlil svoje závery, ako aj zhodnotenie vykonaných dôkazov a jeho odôvodnenie je v tomto smere vyčerpávajúce a presvedčivé. Do obsahu základného práva strany podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý súdny proces podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane práv a ľudských slobôd, nepatrí právo strany dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov. Nemôže preto obstať; len vo všeobecnej rovine; žalovaným 1/ uplatnený odvolací dôvod, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.).

12. Za zmatečnú považoval odvolací súd námietku žalovaného 1/, že súd prvej inštancie neriešil procesnú stránku veci ohľadne doručenia jeho písomností, keďže žalovaný 1/ v priebehu konania pred súdom prvej inštancie nepredložil (nedoručil) žiadne písomné vyjadrenie a odvolací súd nezistil žiadne pochybenie v procesnom postupe súdu prvej inštancie v súvislosti s doručovaním písomností žalovanému 1/. Pretože zo strany konajúceho súdu nedošlo v tomto smere k žiadnemu procesnému pochybeniu, nemohlo dôjsť k porušeniu procesných práv žalovaného 1/ a tým ani k naplneniu odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p.

13. Rovnako nenáležitá je odvolacia námietka žalovaného 1/, že ho súd prvej inštancie nevypočul a nepreveril skutočnosti, ktorými v odôvodnení argumentuje. Vychádzajúc z obsahu spisu a príslušných zákonných ustanovení C.s.p. (§ 185 v spojení s § 195 ods. 1), je zrejmé, že súd prvej inštancie nepostupoval nesprávne, keď v konaní nevypočul žalovaného 1/ a nevykonával ďalšie dôkazy na preverenie skutkového stavu veci. Z obsahu zápisnice z pojednávania zo dňa 29.01.2018 vyplýva, že žalovaný 1/ sa nedostavil na pojednávanie, na ktorom súd prvej inštancie vykonával dokazovanie, hoci termín pojednávania zobrať na vedomie (zápisnica o pojednávaní zo dňa

10.11.2017 na č.l. 53 spisu). Súd prvej inštancie vytvoril žalovanému 1/ procesnú možnosť zúčastniť sa pojednávania a využiť na tomto pojednávaní svoje právo navrhnúť dôkazy, žalovaný 1/ svojou neprítomnosťou na pojednávaní toto svoje procesné právo nevyužil a riadne (označením konkrétneho dôkazného prostriedku a právne významnej skutočnosti) ani včas (do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí podľa § 154 C.s.p.), žiadne dôkazy nepredložil ani neoznačil. Zo strany žalovaného 1/ nešlo v odvolacom konaní ani o uplatnenie nových dôkazov (novôt) podľa ust. § 366 C.s.p. vo vzťahu k odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. g) C.s.p. Z uvedených dôvodov odvolací súd nemohol na dôkazné návrhy žalovaného 1/ označené až v podanom odvolaní prihliadnuť a skutkový stav tak, ako bol zistený súdom prvej inštancie na základe tých dôkazov, ktoré boli navrhnuté a označené stranami do skončenia dokazovania pred súdom prvej inštancie, bolo potrebné považovať za úplný; keď povinnosť vykonať dôkazy nad rozsah dôkazných návrhov strán nevyplývala pre konajúci súd ani z ust. § 185 ods. 2 a 3 C.s.p. Súd prvej inštancie postupoval správne, keď rozhodol na základe skutkového stavu zisteného z vykonaného dokazovania (§ 215 ods. 1 C.s.p.). Žalovaný 1/ tak neopodstatnene namieta, že súd prvej inštancie rozhodol bez náležitého zistenia a preverenia skutkového stavu.

14. Odvolací súd poznamenáva, že námietku žalovaného 1/, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s jeho postavením v konaní, považuje za bezvýznamnú (nespôsobilú) pre jej neurčitosť. Vzhľadom na viazanosť odvolacieho súdu uplatnenými odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 C.s.p.); ktorými odvolateľ vymedzuje obsah prieskumnej činnosti odvolacieho súdu; nebolo možné na základe odvolacej námietky žalovaným 1/ takto nedostatočne (bez bližšej konkretizácie) uplatnenej, preskúmať správnosť postupu (rozhodnutia) súdu prvej inštancie.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodoval odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., t.j. podľa zásady úspechu. Žalobcoví, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, však náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému 1/ nepriznal, pretože mu žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je

podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).